

LIGJ
Nr.9335, datë 16.12.2004

**PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË PROTOKOLLIN NDRYSHUES TË
KONVENTËS EUROPIANE PËR TELEVISIONIN NDËRKUFITAR**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 pika 1 shkronja “b” të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në Protokollin Ndryshues të Konventës Europiane për Televizionin Ndërkufitar.

Neni 2

Republika e Shqipërisë, në përputhje me paragrafin e dytë të shkronjës “a” të nenit 19 të Konventës, deklaron se autoriteti zbatues i Konventës Europiane për Televizionin Ndërkufitar dhe të Protokollit Ndryshues të saj është Këshilli Kombëtar i Radios dhe i Televizionit.

Neni 3

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekretin nr.4446, datë 10.1.2005 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Alfred Moisiu**

PROTOKOLL AMENDUES
I KONVENTËS EUROPIANE PËR TELEVISIONIN NDËRKUFITAR

Me hyrjen në fuqi më 1 mars 2002, ky protokoll bëhet pjesë përbërëse e Konventës (CETS nr. 132).

Shtetet anëtare të Këshillit të Europës dhe palët e tjera të Konventës Europiane për televizionin ndërkufitar të hapur për nënshkrim në Strasburg më 5 maj 1989 (më poshtë quhet “Konventa”),

duke përshëndetur faktin se zgjerimi i anëtarësisë së Këshillit të Europës qysh nga viti 1989 ka çuar në zhvillimin dhe zbatimin në nivel mbareuropian të kuadrit ligjor të parashikuar në bazë të Konventës;

duke vlerësuar zhvillimet e rëndësishme teknologjike dhe ekonomike në fushën e transmetimit televiziv, si dhe daljen e shërbimeve të reja të komunikimit në Europë qysh nga miratimi i Konventës në vitin 1989;

duke vërejtur se këto zhvillime kërkojnë rishikimin e dispozitave të Konventës;

duke pasur parasysh, në këtë aspekt, miratimin nga Komuniteti Europian të Direktivës 97/36/EC së Parlamentit Europian dhe të Këshillit të 19 qershorit 1997, që ndryshon Direktivën e Këshillit 89/552/EEC për bashkërendimin e disa dispozitave të përcaktuara me ligj, rregullimin ose veprimin administrativ të shteteve anëtare në lidhje me ndjekjen e veprimtarive të transmetimit televiziv;

duke pasur parasysh nevojën urgjente për të ndryshuar disa dispozita të Konventës me qëllim që të zhvillohet një mënyrë koherente e televizionit ndërkufitar mes këtij dokumenti dhe Direktivës, siç nënvizohet në deklaratën për mediat në një shoqëri demokratike të miratuar nga ministrat e shteteve pjesëmarrëse në Konferencën e 4-të Europiane Ministre për Politikën e Masmediave (Pragë, 7-8 dhjetor 1994) dhe në deklaratën politike të Konferencës së 5-të Europiane Ministre (Selanik, 11-12 dhjetor 1997);

me dëshirën për të zhvilluar më tej parimet e mishëruara në rekomandimet e Këshillit të Europës për hartimin e strategjive për të luftuar duhanin, alkoolin dhe vartësinë nga lëndët narkotike në bashkëpunim me opinionistët dhe mediat, për të drejtën për të dhënë lajm për veprimtari të rëndësishme, ku të drejtat e veçanta për transmetimin e tyre televiziv janë marrë në një kuadër ndërkufitar dhe për përshkrimin e dhunës në mediat elektronike, që janë miratuar në kuadrin e Këshillit të Europës qysh nga miratimi i Konventës,

kanë rënë dakord si më poshtë:

Neni 1

Fjala “juridiksion” në nenin 8 paragrafi 1 dhe në nenin 16 paragrafi 2a të tekstit frëngjisht, duhet të zëvendësohet me fjalën “kompetencë”.

Neni 2

Fjala “reklama” në nenin 15 paragrafët 3 dhe 4 të tekstit anglisht, duhet të zëvendësohet me fjalën “dhënie e reklamave”.

Neni 3

Përcaktimi i “transmetuesit” në nenin 2 paragrafi c, duhet të formulohet si më poshtë:

c. “Transmetuesi” nënkupton personin fizik ose juridik që ka përgjegjësi editoriale për përmbajtjen e shërbimeve të programeve televizive që merr publiku i gjerë dhe i transmeton ose transmetohen, të plota dhe të pandryshuara, nga një palë e tretë.”

Neni 4

Përcaktimi i “reklamës” në nenin 2 paragrafi f, duhet të formulohet si më poshtë:

f. “Dhënia e reklamave” nënkupton çdo njoftim publik kundrejt pagesës apo një gjykimi të ngjashëm apo për qëllime vetëpromovuese, që ka për qëllim të nxisë shitjen, blerjen ose dhënie me qira të një produkti ose shërbimi, për të çuar përpara një kauzë ose një ide, ose për të shkaktuar ndonjë efekt tjetër të dëshiruar nga agjenti i reklamave ose vetë transmetuesi”.

Neni 5

Një paragraf i ri “g”, që lexon si më poshtë, duhet të shtohet në nenin 2:

g. “Teleshitje” nënkupton oferta të drejtpërdrejta që i transmetohen publikut për të ofruar mallra ose shërbime, duke përfshirë pasuri të patundshme, të drejta dhe detyrime kundrejt pagesës”.

Neni 6

Neni 2 paragrafi g, duhet të rinumërohet si neni 2, paragrafi h dhe duhet të ketë formulimin e mëposhtëm:

“Sponsorizimi” nënkupton pjesëmarrjen e një personi fizik ose juridik, i cili nuk është i angazhuar në veprimtari transmetuese apo në prodhimin e veprave dëgjimore-shikimore, në financimin e drejtpërdrejtë ose të tërthortë të një programi me qëllim që të promovojë emrin, markën, imazhet ose veprimtaritë e atij personi”.

Neni 7

Teksti i mëposhtëm duhet të zëvendësojë nenin 5:

“Neni 5: Detyrat e palëve transmetuese

1. Secila palë transmetuese duhet të sigurojë që të gjitha shërbimet e programeve të transmetuara nga një transmetues brenda juridiksionit të saj të përputhen me klauzolat e kësaj Konvente.

2. Për qëllimet e kësaj Konvente një transmetues brenda juridiksionit të një pale është:

- një transmetues i cili gjykohet se është vendosur tek ajo palë në bazë të paragrafit 3;
- një transmetues për të cilin zbatohet paragrafi 4.

3. Për qëllimet e kësaj Konvente, një transmetues duhet të gjykohet se vendoset te një palë, që paskëtaj do të quhet “Pala transmetuese”, në rastet e mëposhtme:

a) transmetuesi e ka zyrën qendrore tek ajo palë dhe vendimet për planet e programeve merren tek ajo palë;

b) nëse një transmetues e ka zyrën qendrore tek ajo palë, por vendimet për planet e programeve merren tek një palë tjetër, do të gjykohet që ai të vendoset te pala ku vepron një pjesë e rëndësishme e forcave të punës të angazhuara në ndjekjen e veprimtarisë transmetuese televizive; nëse një pjesë e rëndësishme e forcave të punës të angazhuara në ndjekjen e veprimtarisë transmetuese televizive vepron te secila prej këtyre palëve, transmetuesi do të gjykohet të vendoset te pala ku ai ka zyrën qendrore; nëse një pjesë e rëndësishme e forcave të punës të angazhuara në ndjekjen e veprimtarisë transmetuese televizive nuk vepron tek asnjëra prej këtyre palëve, transmetuesi do të gjykohet të vendoset te pala ku nisi në fillim transmetimin, në përputhje me sistemin ligjor të asaj pale, me kusht që të ruajë një lidhje të qëndrueshme dhe efektive me ekonominë e asaj pale;

c) nëse një transmetues e ka zyrën e vet qendrore te një palë, por vendimet për planet e programeve merren në një shtet që nuk është palë në këtë Konventë, ose anasjelltas, duhet të gjykohet që ai të vendoset te pala në fjalë, me kusht që një pjesë e rëndësishme e forcave të punës të angazhuara në ndjekjen e veprimtarisë transmetuese televizive të veprojnë tek ajo palë;

d) nëse gjatë zbatimit të kriterëve të paragrafit 3 të nenit 2 të Direktivës 97/36/EC të Parlamentit Europian dhe të Këshillit të datës 19 qershor 1997 që ndryshon Direktivën e Këshillit 89/552/EEC për bashkërendimin e disa dispozitave të përcaktuara me ligj, rregullimin ose veprimin administrativ në shtetet anëtare në lidhje me ndjekjen e veprimtarive transmetuese televizive, gjykohet që një transmetues të vendoset në një shtet anëtar të Komunitetit Europian, duhet të gjykohet gjithashtu që ai transmetues të vendoset në atë shtet për qëllimet e kësaj Konvente.

4. Një transmetues për të cilin dispozitat e paragrafit 3 nuk janë të zbatueshme, gjykohet që të jetë brenda juridiksionit të një pale, e ashtuquajtura palë transmetuese, në rastet e mëposhtme:

a) ai përdor një frekuencë që jepet nga ajo palë;

b) ndonëse ai nuk e përdor një frekuencë të dhënë nga një palë, ai përdor kapacitetin satelitor që i përket asaj pale;

c) ndonëse ai nuk përdor as një frekuencë të dhënë nga një palë, as kapacitetin satelitor që i përket një pale, ai përdor një lidhje satelitore të vendosur tek ajo palë.

5. Nëse pala transmetuese nuk mund të përcaktohet në bazë të paragrafit 4, Komiteti i Përherëshëm duhet ta shqyrtojë këtë çështje në bazë të nenit 21 paragrafi 1, kryeradha a të kësaj Konvente, me qëllim që të përcaktohet kjo palë.

6. Kjo Konventë nuk do të zbatohet për transmetuesit televizivë të paramenduar vetëm për marrje në shtetet që nuk janë palë në këtë Konventë dhe që nuk merren drejtpërsëdrejti ose tërthorazi nga publiku i një ose më shumë palëve.”.

Neni 8

Neni 8 duhet të ketë formulimin e mëposhtëm:

“Neni 8: E drejta për të dhënë përgjigje

1. Secila palë transmetuese duhet të sigurojë që çdo person fizik ose juridik, pavarësisht nga kombësia ose vendi i banimit, të ketë mundësinë të ushtrojë të drejtën për të dhënë përgjigje ose për të kërkuar rregullime të tjera të krahaseshme ligjore, ose administrative në lidhje me programe të transmetuara nga një transmetues brenda juridiksionit të vet në kuptimin e nenit 5. Në mënyrë të

veçantë, ajo duhet të sigurojë që koha e volitshme dhe masat e tjera për ushtrimin e të drejtës për të dhënë përgjigje, të jenë të tilla që kjo e drejtë të mund të ushtrohet në mënyrë efektive. Ushtrimi efektiv i kësaj të drejte ose rregullimeve të tjera të krahasueshme ligjore ose administrative duhet të sigurohet si përsa i përket kohës së volitshme, ashtu edhe modaliteteve.

2. Për këtë qëllim, emri i shërbimit të programit ose i transmetuesit përgjegjës për këtë shërbim programi, duhet të përcaktohet në vetë shërbimin e programit, në intervale të rregullta me anë të mjeteve të përshtatshme.”

Neni 9

Teksti i mëposhtëm duhet të zëvendësojë nenin 9:

“Neni 9: Njohja e publikut me informacionin

Secila palë duhet të shqyrtojë dhe, kur është e nevojshme, të marrë masa ligjore të tilla që të përfshijë të drejtën për të dhënë lajme për veprimtari me shumë interes për publikun, për të shmangur që e drejta e publikut për të marrë informacion të minohet për shkak të ushtrimit nga ana e një transmetuesi brenda juridiksionit të saj të të drejtave të veçanta për transmetimin ose ritransmetimin, në kuptimin e nenit 3, të një veprimtarie të tillë.”

Neni 10

Të përfshihet një nen i ri 9 bis, i formuluar si më poshtë:

“Neni 9bis: Njohja e publikut me veprimtari të një rëndësie të madhe

1. Secila palë ruan të drejtën për të marrë masa për të siguruar që një transmetues brenda juridiksionit të saj nuk transmeton vetëm veprimtaritë që nga ajo palë konsiderohen me rëndësi të madhe për shoqërinë në mënyrë të tillë që t’ia heqë një pjesë të rëndësishme të publikut të asaj pale mundësinë për t’i ndjekur këto ngjarje në transmetim të drejtpërdrejtë ose në transmetim të vonuar në televizionin e lirë. Nëse ai vepron kështu, pala e interesuar mund të hartojë një listë të veprimtarive të caktuara që ajo i konsideron me rëndësi të madhe për shoqërinë.

2. Palët duhet të sigurojnë me mjete të përshtatshme respektimin e garancive ligjore që jep Konventa për Mbrotjtjen e të Drejtave të Njeriut dhe të Lirive Themelore, si dhe ku është e përshtatshme, kushtetuta kombëtare, që një transmetues brenda juridiksionit të tyre nuk ushtron të drejtat e veçanta të blera nga ai transmetues pas datës së hyrjes në fuqi të protokollit që ndryshon Konventën Europiane për televizionin ndërkufitar në mënyrë të tillë që një pjesë e rëndësishme e publikut të asaj pale tjetër të mos ketë mundësinë të ndjekë veprimtaritë që janë caktuar nga ajo palë tjetër, nëpërmjet transmetimit të plotë ose të drejtpërdrejtë, ose kur është e nevojshme ose e përshtatshme për arsye objektive në interesin publik, transmetimit të plotë ose të pjesshëm të vonuar në televizionin e lirë siç përcaktohet nga ajo palë tjetër në paragrafin 1, duke respektuar kërkesat e mëposhtme:

a) Pala që zbaton masat e cituara në paragrafin 1 duhet të hartojë një listë të veprimtarive kombëtare ose jokombëtare që konsiderohen nga ajo palë me rëndësi të madhe për shoqërinë;

b) Pala duhet ta bëjë këtë në një mënyrë të qartë dhe transparente në kohën e duhur dhe efektive;

c) Pala duhet të përcaktojë nëse këto veprimtari duhet të jepen nëpërmjet transmetimit të drejtpërdrejtë të plotë ose të pjesshëm, ose kur është e nevojshme apo e përshtatshme për arsye objektive në interesin publik, transmetimit të vonuar të plotë ose të pjesshëm;

d) Masat e marra nga pala që harton listën duhet të jenë proporcionale dhe aq të hollësishme sa ç’është e nevojshme për të bërë të mundur që palët e tjera të marrin masat e cituara në këtë paragraf;

e) Pala që harton listën duhet t’ia bëjë të ditur listën dhe masat përkatëse Komitetit të Përhershëm, afati kohor për këtë duhet të përcaktohet nga Komiteti i Përhershëm;

f) Masat e marra nga pala që harton listën duhet të jenë brenda kufizimeve të udhëzimeve të Komitetit të Përhershëm, cituar në paragrafin 3 dhe Komiteti i Përhershëm duhet të ketë dhënë mendim pozitiv për masat.

Masat e mbështetura në këtë paragraf duhet të zbatohen vetëm për ato veprimtari që botohen nga Komiteti i Përhershëm në listën vjetore të cituar në paragrafin 3 dhe për ato të drejta të veçanta të blera pas hyrjes në fuqi të këtij Protokollit ndryshues.

3. Një herë në vit Komiteti i Përhershëm duhet:

a) të botojë një listë afatgjatë të veprimtarive të miratuara dhe masave përkatëse të njoftuara nga palët në përputhje me paragrafin 2e;

b) të hartojë udhëzimet që duhet të miratohen nga një shumicë prej të tre të katërtave të anëtarëve, përveç kërkesave të renditura në paragrafin 2, nga pika a deri te pika e, me qëllim që të shmangë dallimet mes zbatimit të këtij neni dhe zbatimit të dispozitave përkatëse të Komunitetit Europian.”

Neni 11

Paragrafi 1 i nenit 10 duhet të ketë formulimin e mëposhtëm:

“1. Çdo palë transmetuese duhet të sigurojë, nëse është e zbatueshme dhe me mjetet e përshtatshme, që një transmetues brenda juridiksionit të saj rezervon për veprat europiane pjesën më të madhe të kohës së tij të transmetimit, përveç kohës së caktuar për lajme, veprimtari sportive, lojëra, reklama, shërbime teleteksti dhe teleshitje. Kjo kohë, duke pasur parasysh përgjegjësitë informative, edukative, kulturore dhe argëtuese të transmetuesit përpara shikuesve të vet, duhet të arrihet në mënyrë progresive, në bazë të kriterëve të përshtatshme.”

Neni 12

Paragrafi 4 i nenit 10 duhet të ketë formulimin e mëposhtëm:

“4. Palët duhet të sigurojnë se një transmetues brenda juridiksionit të tyre nuk transmeton vepra kinematografike jashtë minutazhit për të cilin është rënë dakord me mbajtësit e të drejtave.”

Neni 13

Neni i ri 10 *bis* që lexon si më poshtë, duhet shtuar:

“Neni 10 *bis*: Pluralizmi në media

Palët, në frymën e bashkëpunimit dhe ndihmës së ndërsjellë që përbën themelin e kësaj Konvente, duhet të përpiqen të shmangin që shërbimet e programeve të transmetuara ose të ritransmetuara nga një transmetues, ose çdo person tjetër juridik ose fizik brenda juridiksionit të tyre, në kuptimin e nenit 3, të rrezikojnë pluralizmin në media.”

Neni 14

Titulli i kapitullit III duhet të lexojë si më poshtë:

“Reklamat dhe teleshitja”

Neni 15

Neni 11 duhet të ketë formulimin e mëposhtëm:

“1. Reklamat dhe teleshitja duhet të jenë të drejta dhe të ndershme.

2. Reklamat dhe teleshitja nuk duhet të jenë të rreme dhe nuk duhet të paragjykojnë interesat e konsumatorëve.

3. Reklamat dhe teleshitja që u drejtohen ose përdorin fëmijët, duhet të shmangin gjithçka që ka të ngjarë të dëmtojë interesat e tyre dhe duhet të mbajnë parasysh ndjeshmëritë e tyre të veçanta.

4. Teleshitja nuk duhet t'i nxisë të vegjëlit të lidhin kontrata për shitjen ose dhënien me qira të mallrave dhe shërbimeve.

5. Porositësi i reklamave nuk duhet të ushtrojë ndonjë ndikim editorial në përmbajtjen e programeve.”

Neni 16

Neni 12 duhet të ketë formulimin e mëposhtëm:

“Neni 12: Kohëzgjatja

1. Raporti i spoteve të teleshitjes, të spoteve të reklamave dhe të formave të tjera të bërjes së

reklamave, me përjashtim të hapësirave të teleshitjes në kuptimin e paragrafit 3, nuk duhet ta kalojë 20 % të kohës së transmetimit ditor. Koha e transmetimit për spotet e reklamave nuk duhet ta kalojë 15 % të kohës së transmetimit ditor.

2. Raporti i spoteve të reklamave dhe spoteve të teleshitjes brenda një ore nuk duhet ta kalojë 20 %.

3. Hapësirat e caktuara për programet e teleshitjes të transmetuara brenda shërbimeve të programeve që nuk i kushtohen vetëm teleshitjes, duhet të kenë një kohëzgjatje minimale të pandërprerë prej 15 minutash. Numri maksimal i hapësirave në një ditë duhet të jetë tetë. Kohëzgjatja e tyre e përgjithshme nuk duhet t'i kalojë tri orë në ditë. Ato duhet të përcaktohen qartë me mjete optike dhe akustike.

4. Për qëllimet e këtij neni, reklamat nuk duhet të përfshijnë:

- njoftime që bënë transmetuesi në lidhje me programet e tij dhe produktet ndihmëse që burojnë drejtëpërsëdrejti nga këto programe;

- njoftime në interes publik dhe thirrje për bamirësi që transmetohen falas.”

Neni 17

Neni 13 duhet të ketë formulimin e mëposhtëm:

“Neni 13: Forma dhe paraqitja

1. Reklamat dhe teleshitja duhet të jenë të dallueshme qartë si të tilla dhe të perceptueshme, veçmas nga temat e tjera të shërbimit të programeve me mjete optike dhe/ose akustike. Në parim, spotet e reklamave dhe të teleshitjes duhet të transmetohen në blloqe.

2. Reklamat dhe teleshitja nuk duhet të përdorin teknika të nënvetëdijes.

3. Nuk duhet të lejohen reklama dhe teleshitje tinëzare, në mënyrë të veçantë paraqitja e produkteve apo shërbimeve në programe, kur kjo i shërben qëllimeve të bërjes së reklamës.

4. Reklamat dhe teleshitja nuk duhet të paraqesin, me fytyrë ose me zë, persona që rregullisht japin lajmet dhe programe të çështjeve aktuale.”

Neni 18

Teksti i mëposhtëm duhet të zëvendësojë nenin 14:

“Neni 14: Përfshirja e reklamave dhe e teleshitjes

1. Reklamat dhe teleshitja duhet të përfshihen mes programeve. Me kusht që të përmbushen kushtet në paragrafët 2-5 të këtij neni, spotet e reklamave dhe të teleshitjes mund të përfshihen gjithashtu gjatë programeve në mënyrë të tillë që të mos cenohen vlerat e programit dhe të drejtat e mbajtësve të të drejtave.

2. Gjatë programeve që përbëhen nga pjesë të mëvetësishme ose gjatë programeve sportive dhe veprimtarive të strukturuar në mënyrë të ngjashme dhe shfaqjeve që kanë intervale, spotet e reklamave dhe të teleshitjes duhet të përfshihen vetëm mes pjesëve ose gjatë intervaleve.

3. Transmetimi i veprave dëgjimore-shikimore të tilla si filmat artistikë dhe filmat e bërë për televizion (duke përjashtuar seritë, serialet, programet e lehta argëtuese dhe dokumentarët), kur kohëzgjatja e tyre është më shumë se dyzet e pesë minuta, mund të ndërpriten një herë për çdo periudhë të plotë prej dyzet e pesë minutash. Një ndërprerje e mëtejshme lejohet nëse kohëzgjatja e tyre është të paktën njëzet minuta më e gjatë se dy ose më shumë periudha të plota prej dyzet e pesë minutash.

4. Kur programet, përveç atyre që përmenden në paragrafin 2, ndërpriten me spote reklamash ose teleshitjeje, mes ndërprerjeve për reklama ose për teleshitje brenda programit duhet të kalojë një periudhë prej të paktën njëzet minutash.

5. Reklamat dhe teleshitja nuk duhet të përfshihen në asnjë transmetim të shërbesës fetare. Lajmet dhe programet për çështjet aktuale, dokumentarët, programet fetare dhe programet për fëmijë, kur kohëzgjatja e tyre e caktuar është më pak se tridhjetë minuta, nuk duhet të ndërpriten me reklama ose me teleshitje. Nëse kohëzgjatja e tyre e caktuar është tridhjetë minuta ose më shumë, duhet të zbatohet dispozita e paragrafëve të mëparshëm.”

Neni 19

Titulli i nenit 15 dhe paragrafët 1-2a të këtij neni duhet të kenë formulimin e mëposhtëm:

“Neni 15: Reklamat dhe teleshitja e produkteve të veçanta

1. Reklamat dhe teleshitja për produktet e duhanit nuk duhet të lejohen.
2. Reklamat dhe teleshitja për pijet alkoolike të të gjitha llojeve duhet të përshtaten me rregullat e mëposhtme:

a) ato nuk duhet t’i drejtohen në mënyrë të posaçme të vegjëlve dhe askush që ka lidhje me konsumin e pijeve alkoolike në reklama ose teleshitje, nuk duhet të duket se është minoren.”

Neni 20

Në tekstin frëngjisht, neni 15 paragrafi 2 nënparagrafët b-e duhet të formulohen si më poshtë:

“b) ato nuk duhet ta lidhin konsumin e alkoolit me ushtrimet fizike ose me drejtimin e automjetit;

c) ato nuk duhet të sugjerojnë që pijet alkoolike kanë veti terapeutike apo që kanë efekt stimulues, sedativ apo që mund t’i zgjidhin problemet personale;

d) ato nuk duhet të inkurajojnë konsumin e tepruar të pijeve alkoolike apo të japin një imazh negativ të mungesës së tyre apo të të qenit esëll;

e) ato nuk duhet të nënvizojnë pa të drejtë përmbajtjen e alkoolit në pije.”

Neni 21

Një paragraf i ri 5 që lexon si më poshtë duhet të përfshihet në nenin 15:

“5. Teleshitja për medikamente dhe kurimin mjekësor nuk duhet të lejohet.”

Neni 22

Neni 16 do të ketë formulimin e mëposhtëm:

“Neni 16: Reklamat dhe teleshitja që drejtohen posaçërisht te një palë e vetme

1. Për të shmangur shtrembërimet në konkurrencë dhe në rrezikimin e sistemit të televizionit të një pale, reklamat dhe teleshitja që u drejtohen në mënyrë të posaçme dhe me njëfarë shpeshtësie shikuesve të një pale, përveç palës transmetuese nuk duhet të shkelin rregullat e televizionit për reklama dhe teleshitje në atë palë të caktuar.

2. Dispozitat e paragrafit të mësipërm nuk duhet të zbatohen kur:

a) rregullat në fjalë bëjnë një diskriminim mes reklamave dhe teleshitjes së transmetuar nga një transmetues brenda juridiksionit të asaj pale dhe reklamave dhe teleshitjes së transmetuar nga një transmetues ose çdo person tjetër juridik ose fizik brenda juridiksionit të një pale tjetër; ose

b) palët në fjalë kanë përfunduar marrëveshje dypalëshe ose shumëpalëshe në këtë fushë.”

Neni 23

Paragrafi 1 i nenit 18 duhet të lexohet si më poshtë:

“1. Programet nuk mund të sponsorizohen nga persona fizikë ose juridikë, veprimtaria kryesore e të cilëve është prodhimi ose shitja e produkteve, ose sigurimi i shërbimeve, reklamat dhe teleshitja e të cilëve ndalohen nga neni 15.”

Neni 24

Një paragraf i ri 2 që lexon si më poshtë duhet të përfshihet në nenin 18:

“2. Kompanitë, veprimtaria e të cilave përfshin, mes të tjerash, prodhimin ose shitjen e barnave dhe kurave mjekësore, mund të sponsorizojnë programe duke promovuar emrin, markën, imazhin ose veprimtaritë e kompanisë, duke përjashtuar citimin e barnave ose kurave të veçanta mjekësore që jepen vetëm me rekomandimin e mjekut në palën transmetuese.”

Neni 25

Paragrafi 2 i nenit 18 duhet të rinumërohet si paragrafi 3.

Neni 26

Një kapitull i ri IV *bis* që lexon si më poshtë duhet të përfshihet.

“Kapitulli IV *bis* – Shërbimet e programeve që i kushtohen vetëm vetëpromovimit ose teleshitjes.

Neni 18 *bis*: Shërbimet e programeve që i kushtohen vetëm vetëpromovimit.

1. Dispozitat e kësaj Konvente duhet të zbatohen *mutatis mutandis* për shërbimet e programeve që i kushtohen vetëm vetëpromovimit.

2. Forma të tjera reklamash duhet të lejohen për shërbime të tilla brenda kufijve të përcaktuar nga neni 12 paragrafët 1 dhe 2.

Neni 18 *ter*: Shërbimet e programeve që i kushtohen vetëm teleshitjes

1. Dispozitat e kësaj Konvente duhet të zbatohen *mutatis mutandis* për shërbimet e programeve që i kushtohen vetëm teleshitjes.

2. Forma të tjera reklamash duhet të lejohen për shërbime të tilla me kufizimet e përcaktuara nga neni 12 paragrafi (i paqartë numri në origjinal) neni 12 paragrafi 2, nuk duhet të zbatohet.”

Neni 27

Fjala e fundit e paragrafit 4 të nenit 20 duhet të hiqet dhe paragrafi 7 i nenit 20, duhet të ketë formulimin e mëposhtëm:

“7. Në bazë të dispozitave të nenit 9 *bis* paragrafi 3b dhe nenit 23 paragrafi 3, vendimet e Komitetit të Përhershëm duhet të merren me një shumicë prej tre të katërtave të anëtarëve të pranishëm.”

Neni 28

Neni 21 duhet të plotësohet si më poshtë:

“f. të japë mendime për shpërdorimin e të drejtave në bazë të nenit 24 *bis* paragrafi 2c.

2. Përveç kësaj, Komiteti i Përhershëm duhet:

a) të hartojë udhëzimet e cituara në nenin 9 *bis* paragrafi 3 b, me qëllim që të shmangë dallimet mes zbatimit të dispozitave të kësaj Konvente në lidhje me njoftimin e publikut për veprimtari me rëndësi të madhe për shoqërinë dhe zbatimit të dispozitave përkatëse të Komunitetit Europian;

b) të japë mendim për masat e marra nga palët që kanë hartuar një listë të veprimtarive kombëtare ose jokombëtare që konsiderohen nga këto palë me rëndësi të madhe për shoqërinë në përputhje me nenin 9 *bis* paragrafi 2;

c) të botojë një herë në vit një listë afatgjatë të veprimtarive të miratuara dhe të masave përkatëse të njoftuara nga palët në përputhje me nenin 9 *bis* paragrafi 2e.”

Neni 29

Dy paragrafë të rinj 5 dhe 6, që lexojnë si më poshtë, duhet të përfshihen në nenin 23:

“5. Sidoqoftë, Komiteti i Ministrave, pas konsultimeve me Komitetin e Përhershëm, mund të vendosë që një amendament i caktuar të hyjë në fuqi pas skadimit të një periudhe dyvjeçare pas datës në të cilën ai u hap për pranim, nëse një palë nuk e ka njoftuar Sekretarin e Përgjithshëm të Këshillit të Europës për kundërshtimin ndaj hyrjes së tij në fuqi. Në rast se një kundërshtim i tillë njoftohet, amendamenti duhet të hyjë në fuqi ditën e parë të muajit pas datës në të cilën pala në Konventë që ka njoftuar kundërshtimin ka depozituar dokumentin e saj të pranimin te Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës.

6. Në qoftë se një amendament është miratuar nga Komiteti i Ministrave, por nuk ka hyrë ende në fuqi në përputhje me paragrafët 4 ose 5, një shtet ose Komuniteti Europian mund të mos e shprehë

pëlqimin e vet që Konventa të jetë e detyrueshme pa pranuar në të njëjtën kohë amendamentin.”

Neni 30

Një nen i ri 24bis, që lexon si më poshtë, duhet të përfshihet:

“Neni 24bis: Shkelje të supozuara të të drejtave që jep kjo Konventë

1. Kur shërbimi i programeve të një transmetuesi është tërësisht ose kryesisht i drejtuar në territorin e një pale, përveç asaj që ka juridiksionin mbi transmetuesin (“Pala marrëse”), dhe transmetuesi ka vendosur vetë me qëllim që të shmangë ligjet në fushat që mbulon Konventa që do të zbatoheshin për të nëse ai do të ishte brenda juridiksionit të asaj pale tjetër, kjo duhet të përbëjë shpërdorim të të drejtave.

2. Kur një palë akuzon për një shpërdorim të tillë, duhet të zbatohet procedura e mëposhtme:

a) palët në fjalë duhet të përpiqen të arrijnë një zgjidhje në frymë miqësore;

b) nëse ato nuk arrijnë ta bëjnë këtë brenda tre muajve, pala marrëse duhet t’ia referojë çështjen Komitetit të Përhershëm;

c) pasi ka dëgjuar pikëpamjet e palëve në fjalë, Komiteti i Përhershëm duhet, brenda gjashtë muajve nga data në të cilën iu referua çështja, të japë një mendim nëse është kryer një shpërdorim i të drejtave dhe duhet të informojë palët e interesuara për këtë.

3. Nëse Komiteti i Përhershëm ka ardhur në përfundimin se ka ndodhur një shpërdorim i të drejtave, pala brenda juridiksionit të së cilës gjykohet se është transmetuesi duhet të marrë masat e duhura për ta korrigjuar shpërdorimin e të drejtave dhe duhet të informojë Komitetin e Përhershëm për këto masa.

4. Nëse pala brenda juridiksionit të së cilës gjykohet se është transmetuesi nuk merr masat e përcaktuara qartë në paragrafin 3 brenda gjashtë muajve, palët e interesuara duhet të nisin procedurën e arbitrazhit që parashtrohet në nenin 26 paragrafi 2 dhe në shtojcën e Konventës.

5. Një palë marrëse nuk duhet të marrë ndonjë masë kundër shërbimit të programeve në fjalë derisa të përfundojë procedura e arbitrazhit.

6. Çdo masë e propozuar ose e marrë sipas këtij neni duhet të përputhet me nenin 10 të Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore.”

Neni 31

Neni 28 duhet të ketë formulimin e mëposhtëm:

“Neni 28: Marrëdhëniet mes Konventës dhe legjislacionit të brendshëm të palëve

Asgjë në këtë Konventë nuk duhet të parandalojë palët që të zbatojnë rregulla më të rrepta ose më të hollësishme se ato që parashikon kjo Konventë për shërbimet e programeve të transmetuara nga një transmetues që gjykohet se është brenda juridiksionit të tyre, në kuptimin e nenit 5.”

Neni 32

Paragrafi 1 i nenit 32 duhet të ketë formulimin e mëposhtëm:

“1. Në kohën e nënshkrimit ose kur depoziton dokumentin e tij të ratifikimit, pranimi, miratimit ose hyrjes çdo shtet mund të deklarojë se ai rezervon të drejtën për ta kufizuar ritransmetimin në territorin e vet, vetëm në shkallën që nuk përputhet me legjislacionin e tij vendas, të shërbimeve të programeve që përmbajnë reklama për pije alkoolike në përputhje me rregullat e parashikuara në nenin 15 paragrafi 2 të kësaj Konvente.

Asnjë rezervë tjetër nuk mund të shprehet.”

Neni 33

Në nenin 20 paragrafi 2, neni 23 paragrafi 2, neni 27 paragrafi 1, neni 29 paragrafët 1 dhe 4, neni 24 dhe në formulën përmbyllëse, fjalët “Komuniteti Ekonomik Europian” zëvendësohen nga “Komuniteti Europian”.

Neni 34

Ky protokoll duhet të jetë i hapur për pranim nga palët e Konventës. Asnjë rezervë nuk mund të shprehet.

Neni 35

1. Ky protokoll duhet të hyjë në fuqi ditën e parë të muajit pas datës në të cilën pala e fundit e Konventës ka depozituar dokumentin e saj të pranimi te Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës.

2. Sidoqoftë, ky protokoll duhet të hyjë në fuqi pas skadimit të periudhës dyvjeçare pas datës në të cilën ai është hapur për pranim, në qoftë se një palë e Konventës nuk ka njoftuar Sekretarin e Përgjithshëm të Këshillit të Europës për kundërshtimin ndaj hyrjes së tij në fuqi. E drejta për të paraqitur një kundërshtim duhet t'u rezervohet atyre shteteve ose Komunitetit Europian që shprehën pëlqimin e tyre që Konventa të jetë e detyrueshme përpara skadimit të një periudhe tremujore pas hapjes së këtij protokollit për pranim.

3. Nëse ka njoftim për një kundërshtim të tillë, Protokollin duhet të hyjë në fuqi ditën e parë të muajit pas datës në të cilën pala e Konventës që ka njoftuar kundërshtimin ka depozituar dokumentin e saj të pranimi te Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës.

4. Një palë e Konventës, në çdo kohë, mund të deklarojë se ajo do ta zbatojë Protokollin përkohësisht.

Neni 36

Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës duhet t'i njoftojë shtetet anëtare të Këshillit të Europës, palët e tjera të Konventës dhe Komunitetin Europian për:

- a) depozitimin e një dokumenti të pranimi;
- b) një deklaratë të zbatimit të përkohshëm të këtij Protokollit në përputhje me nenin 35 paragrafi 4;
- c) një datë të hyrjes në fuqi të këtij protokollit në përputhje me nenin 35 paragrafët 1-3;
- d) çdo veprim, njoftim ose komunikim tjetër që lidhet me këtë protokoll.

U bë në Strasburg, më 9 shtator 1998, në anglisht dhe atë frëngjisht dhe u hap për pranim më 1 tetor 1998. Të dy tekstet janë njëloj autentike dhe depozitohen me një kopje të vetme në arkivat e Këshillit të Europës. Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës u përcjell kopje të vërtetuara çdo shteti anëtar të Këshillit të Europës, palëve të tjera të Konventës dhe Komunitetit Europian.